

"Коли гнів володаря стане на тебе, не лишай свого місця; - бо лагідність доводить до прощення навіть великих провин". - Еклезіяста 10:4.

1. Егова є Всевишній Правитель і весь світ є під Його володінням. Ті, які правлять серед людей є ограничені на землі і не є рівні з Великим Всесвітнім Володарем. Керівництво приносить відповідальність і ті, які мають владу над людством, дуже часто є відповідальні за судьбу яку заподіяли і тому будуть відповідати перед Великим Сотворителем. Бог не тішиться смертю грішника, а хоче, щоби люди навернулися від злих діл і жили вічно на славу Богу. Світові правителі, які направляють людей на знищення і навмисно не припиняють тим, які шукають вічного життя і діють протилежно волі Всевишнього Володаря. Вони розбуджують Духа Егови стати проти них. Егова посилає свою судову вістку проти них. Але ті урядники замість підкоритися Богу і Слову Божому і показати смирність і мудрість, лагідність і підпорядкуватися і таким чином отримати Боже благословенство. Те вони роблять себе черствими в своїх тоталітарних нахлонах, і далі продовжують гнобити і нападати на свідків Бога Егови. Вони не відстають і не спечивають в своїх переступах. Тому Дух Всевишнього Бога продовжує діяти проти них. Питання: Чому земні правителі є так відповідальні перед всім Всесвітнім Урядом? Як вони розбудили Егову проти себе?

2. Від 1914р., настав день Егови, і звідси кінець часу. Суд над народами і правителями продовжується, починаючи особливо від 1918 року. Безупинні їх переступи проти Духа Божого, Духа Великого Судді і Володаря землі, доведе до виконання гніву Його Духа через знищення їх. Те прийде скоро в битві Великого дня Бога Вседержителя.

Питання: Як буде виражений кінцевий Дух Великого Правителя? і чому?

3. Тільки невеликий земний останок наслідства показав протилежного Духа. Духу народів. Вони звернули на мудру пораду Слова Божого Егови Іменно тому, як гнів володаря постигне на тебе, не оставляй місця свого. Тому, що лагідність покриває і великі переступи. /Еклез. 10:4/. Такий останок складається з тих, які знаходяться в службі Великого Володаря, вони повністю посвятили себе Егові, Його святому ділу службі. Таким чином вони поставили себе Його Царству через признание і добрий захист право-вірного Володаря Сина Його Ісуса Христа, Князя Світу. На цій основі Володар прийняв і дав їм місце в своїй службі. Їх задача заключається в тім, щоби преголошувати Імя Всевишнього Володаря і преголошувати добрі новини Його Царства і Його уряду через Ісуса Христа. Вірність зі сторони останка вірних в поклоненню перед назначеною їм службою, побуджує Великого Володаря показувати їм благосклонного Духа.

Питання: Хто показує протилежного Духа тим народам і що побуджує Великого Володаря показати їм благосклонного Духа?

4. Не так давно ті вірні з останка були попали або відхилилися від Володаря і їх вічна судба була поставлена під ризк. Це було в 1918р. по Христі, як світові правителі нанесли великі збитки проти посвячених слуг Егови. По причині великої несправедливості і гніту, вони заставили їх замовчати і уступитися, в службі Високому Володарю, щоби голосити Його Царство. По причині запустіння своїх обов'язків із-за страху світових правителів, ті посвячені одиниці перенесли на собі боротьбу проти їх Божого Духа. Те було перший раз після того, як Його Дух став знов благосклонним до них, тоді вірний останок сказав, як було предсказано про них в пророцтвах. /Іса Ісаї 12:1-4/. "І скажеш в той день. Славлю Тебе Господи, Ти гнівався на мене, але відвернув свій гнів і потішив мене... і скажіть в той день, славить Господа, призывайте Імя Його, голосіть народам діла Його, нагадуйте, що велике Імя Його".

Питання: Коли і чому Дух Егови став був проти тих вірних з останка і що вони сказали, коли він знову став благосклонним до них?

5. Як же так сталося? Це сталося так тому, що їх діла попали під Божий гнів по причині їх страху і недостатків, те однак вони не стали Божими противниками. Вони також не торкнулися тої проби, котрі він допустив на них, бо не понизили вони Слово Його.

Вони також не оставили свого місця в службі Божій і не відступили від Його діла і Його організації в душі незадоволення, наклепів, обіди і самооправдання. Їх бажанням було, щоби поневити їх діяльність в їх службі. Якщо би вони залишили свою працю, тоді їх переступ, був би ще гіршим і взяло би місце своє в справі кляси "злого раба", який взяв таке направлення невірності і сумніву. Напротив, останок показав свою мудрість і підкорився урокам Слова Божого, значи, що уроки і наполеглива наука дорога до вічного життя. /П.Сол. 6:23/. Вони бачили Божу організацію і не бажали залишити її, або бути викинутими з неї. По Божій милості вони затримали своє місце, перетерпівши погляди проти гніву Його Духа. Вони призналися в їх вині, покалися і тоді увійшли в відкриті двері поновленої служби, яку Він поручив Ім. Радісно підчинившись волі Божій і взяли за справи свідкування, як наказаний вірний останок. Вони були збережені від великих переступів, тому, що Великий Пастир Егова тепер їх веде. Вони були збережені від великих переступів, тому, що Великий Пастир Егова тепер їх веде. /Псал. 22:3, 124:3-5/. На дорозі правди ради Ім'я Свого.

Питання: Який напрям взяло місце згідно Екл. 10:4. прийшло до розуміння останку?

БОЖЕ ДУХОВНЕ РОЗУМОВЕ РОЗПОЛОЖЕННЯ.

6.3 повише висказаного змісту можна ясно бачити, що слово "Дух" має ще друге значення крім тих, котрі були приведені в чотирьох приведених виданнях того журналу Вартової Башти. Там було вияснено, що Дух не тільки відносить ся до духовних творив. Але в деяких місцях він відноситься до життєвої сили, яка оживотворє живі творива. В других місцях він відноситься до діючої сили Бога Егова, через яку він приводить в дію волю Свою. Чи те через "оживлення творива" говорить, писати чи рухатись, чи зачатію їх до духовного життя і помазання їх до виконання Його служби. Так, як він є святий, то і та діюча сила, або енергія, яку Він посилає, діє в святих цілях. Тому Він є Його Святий Дух. Тепер в цьому виданні Вартової Башти показано, що вираз "дух", який так часто значиться в Біблії, має ще одне значення, однак воно відповідає звичайним якостям Духа, який будучи не видимий показує себе в видимих діях, або наслідках. Дух в виді нище поданих Біблійних текстів, означає: "Розумове розположення", або "настрій розума", який побуджує або дає чоловіку причину діяти, або який діє, як сила даюча дію на пряму, лінії і цілі. Зауважте слідувачі приміри.

Питання: Яке значення мав вираз "Духа" в чотирьох попередніх статтях і згідно не того, як показує Писання? Яке ще друге значення тепер має? "Дух"?

7: В П.Сол. 25:28, читаємо: "Що місце розрушене без стіни, то і людина не володіє духом своїм". Тобто не маючи контролю над розположенням свого розуму. Всякі переходячі обставини погане діють на такий напрям розуму і він не може контролювати напрям своїх дій, згідно установленим правилом Слова Божого. Дух піддається спокусам, силам утиску і похвали до себе любові поведінки і злим діям, які діють на нього в його різних окруженнях. Дух легко піддається збудженості і скоро збуджується до нерозумного гніву, з взривом до непристойних речей і дій, які не приносять добрих наслідків. Таким чином "Дух" робиться безоружним і беззахисним проти нападу на нього демонів, або духа цього світу і легко допускає взяти себе в полон силою або властями, які походять не від Бога. Дух є не увіренным, не довірченим і скоро звертає з правдивої дороги, як і написано. "Гнівачися подібний мерській хвилі, піднімаючий і розвіваючий. Чоловік з подвійними думками не є твердий на всіх дорогах своїх". Якова 1:6-8.

Питання: Хто є той, що не володіє своїм духом, подібний до міста розрушеного і морських хвиль?

8. Так само Гебрайське слово /Раух/ переведене на "Дух", в повисших текстах в притчах переведене на розум. /П.Сол. 29:11/, яке читаємо так: "Глуний увесь свій гнів виявляє, а мудрий чоловік його стримує". По тій причині Біблія Американ Стандарт Версіон передає ті слова так: "Глуний весь свій гнів свій виявляє, а мудрий чоловік удержується і мовчить". А переклад Ротергамма текст що звучить інакше: "Тупо-нерозумний весь свій гнів виражає, а мудрий чоловік удержується і мовчить".

Питання: Чи Гебрайське слово "Дух" переведено в П.Сол. 29:11? І як другі перекладачки перевели той стих?

9. Глухий не керується своїм духом. Гнів або розятрений настрій, або розположення розуму, якого він чує, що піднявся в нім, він допускає спалахнути не рахувчися з наслідками. По тій причині він поступає/вперед-/не добре, а тому наслідки від того також не мудрі. Дух остається не видимий для зрячих. А однак дух є керуючою силою в нім. Як бачимо що "Дух" в першу чергу може побудити глуного спричинити гнів, лице його наповнюється кров'ю і уста його починають дряпати. Тоді з тих зверх видних признаків такого духа, він вибухає непристойними прокляттями і тоді готовий до дурних дій. Питання: Чому той що виражає весь свій гнів є глухий, і які є видимі вирази його духа?

10. Розумний чоловік контролює свій дух Божим Духом, навіть і під час гніву. Він знає що нерозумні дії не принесуть йому нічого доброго і таким чином можуть погубити Духа Господнього, який перше знаходиться з ним. Він бере сам і судить наслідки і осторожно зриває, який з того може виникнути результат, якщо він допустить знову спалахнути гніву. Він відчуває гнів, бо там виникла по цьому причина, але він знає, що така ескора для під час такого розстроєного настрою розуму, може принести більше зла чим добра. Звідси Дух при допомозі знання волі Божої, виявляє самоконтроль і терпеливо переносить такі факти, які побуджують його до гніву і здержують себе від недобрих і невидержаних висловів. Під час такого здержання до нього приходить сила, а особливо тоді, коли він звертається до свого помічника Бога Егови. І так приїде до сили і Дух робить його спосібним заспокоїти свій гнів і тоді обсудить справу ясно і дїє згідно Божої/ї-для/волі і для блага всіх згаданих в тій справі. Дух бачить що не добре накопяти, або здержувати гнів довгий час, бо гнів може рогнівати духа до нерозумної дії і поповнення гріха./Ефес. 4:25-28/, дається осторога проти того: Де говориться до членів Церкви Христової, або "тіла його", відкинути брехив, говоріть правду кожний ближньому своєму, тому, що ми один одному члені. Гнівачись не грішіть, нехай сонце вам у гніві не заходить і не давайте дияволу місця." Мудрий Божий слуга буде старатися заспокоїти свій гнів, як можна ескоріше і тоді розсудити справу спокійним Божим Духом і тверезим розумом. Питання: Через яку поведінку з таким духом чоловік покаже себе бути мудрим?

11. Згідно з повше сказаними словами находяться слова/П. Сол. 17:27, 28/. "Розумний-видержаний в словах своїх і благорозумний-холоднекрівний, і глухий, як мовчить, уважається мудрим, а як уста свої закриває-розумний." Чоловік володіючий Словом Божим не повинен дозволяти своїм словам виїтати з його уст не бережно, не видержано, а особливо в час збудження. Якщо чоловік і його дух має знання і розуміє своє споріднення з Богом і своє відповідне положення в Теократичній організації його, то дух і чоловік не дозволять, щоби огонь гніву, або розстройство побідило його. Він буде старатися холоднекрівно бути рівноважним в своїх думках. В такім дусі розположення і керувчись розумом він може оволодіти собою, або стати господарем положення, або взяти зверх над обставинами, серед яких яких глухий чоловік попав в гріх.

Питання: Як дальше чоловік володіючий знанням Духа їди здержаний в словах своїх, і як благорозумний чоловік показує чудового духа?

12. Про це добре сказано в другому місці Св. Писання./П. Сол. 14:29/"У терпеливого чоловіка много розуму, а дразливий висказує дурість". Ескора не обдумана дія під час розстройства веде до доповнення дуростей, противних навіть йому самому. Не здержуючи самого себе і не думаючи наперед які можуть виникнути наслідки від необдуманих слів, або поведінки, він поступає згідно свого розстроєного розположення під збуджуючими обставинами і нанполегливо спїшить доповнити те, що є дурним. І так він вивисує і хвалить дурноту і напевно займе місце серед приступників. Чоловік, який гнівачись заводить сварку і вспільчивий много грішіть./П. Сол. 29:22/. Саме краще лікарство на таке розположення духа є Теократична дисципліна, або постанова і порада Великого Теократа Господа і Царя. Звідси дана родичам слідуєча порада: "І ви батьки, не дразніть дітей ваших, але виховуйте їх в науці і постанові Господній". Ефесляни 6:4.

Питання: Як чоловік роздражаючого духа висказує дурноту? Яке є найкраще лікарство на такого роду розположеного духа?

13. Дальше на таке ескоре розположення духа є написано в/Екклез. 7:8, 9. Конець діла краще початку його, терпеливий кращий високо-знатного.

Не будь духом твоїм поспішний на гнів, тому що гнів гніздиться в серці дурних. Багато краще зупинити своє серце і розум свій в напрямі терпеливості і здержання і йдти на Господа, чим дозволити в гордості, вивисшуватися властю і положенням, або багатством. Гордість понижає людину, а благий духом набуває похвалу. Тоді кінець буде краще початку, без нещаєтя, горді є мерзотю в очах Божих і такі направляються до упадку. Згідно такого незмінного права, то горді, високознатні і релігійно-політичне духовенство "християнства", яке вивиснує само себе, і самі собі присвоюють авторитет і влади, щоби держати осліплених людей в незнанні і далеко від Теократичного Уряду. Такий попаде в пропасть знищення в битві Армагедон, яку закінчить той кінець часу. Те, що релігійністи рахують честю і за честь, таку честь отримують від їх політичних і комерційних союзників і від їх релігійних стад, де в дійсності не є честь, бо воно не виходить від Бога. Вона загине і не отримає їх від раннього упадку і знищення.

Питання: Через який напрям кінець буде кращий чим початок? Який буде кінець справи для релігійного духовенства?

14. Ті, які отримують головні скарби служби від Всемогучого Володаря, і які потім виконують службу на честь і славу і на добре, або благо людей. Такі досягають дійсну честь і пошану. Він веде до дальшої пошани від Бога, який говорить в /І Цар. 2:3/: "Я прославлю прославляючих Мене, той хто нагороджений такою пошаною і якщо він дальше продовжує бути покірним Богу то не стане він гордим, високознатним і не буде панувати над другими.

Питання: Хто осягне належну шану? І, що такі покірні, які осягнули таку честь не будуть робити?

15. Якщо покірний успішно пройде курс науки для більш обширного і успішної служби Богу Егови і отримає від Теократичної колегії освіту, то він не стане себе повисшати над своїми служителями Божими і не будуть ставати і шукати саме кращого положення, і навмисне звертати увагу на себе, щоби другі тим тішилися і радувалися. Якщо він по причині своєї наполегливості достане духовно-Божого атестату, або свідчення, як признання його деяких похвальних степенів освіти в його біблійних уроках, то він не стане надуватися, або вивисшуватися над своїми братами, які доложили спільної сили і ревності, як і він, щоби осягнути установлені правилом міри для отримання атестата. Самий факт свідчить, що крім науки, яку він отримує в біблійній колегії, або відповідального положення в зібранні, або товаристві то він отримав правду і тим був нагороджений Господом бути свідком для Вищого уряду. Такий осягнув достаточну і основну честь, що підтримує його на дерезі в Божій службі. Релігійністи і їх союзники можуть навалити на них скерботи і фальшиво представити такого покірного Божого слугу і таким чином можуть понизити його в очах обдуреної публіки. Але то не виключить його з почесної справи, як свідка Бога Егови. Не дивлячись на фальшиві і злі слухи і на неблаг-приємні публічні сумніви, нахальства і злоби. Та честь що він є слугою правдивого Бога і послем Царючого Царя піддержує в душі покірного. Він держить його від відступу з роду тих, які є послідовниками Ісуса Христа і подорожують до Нового Світу Праведности.

Питання: Як така справедлива честь підтримує покірного духом, не дивлячись на його освіту, або переслідування?

16. Тепер при кінці часу тоталітарні диктатори, або ті які ще будуть такими, вивисшують себе до влади і до грошей і діляться авторитетами з другими подібними одиницями. Релігійна ієрархія і духовенство шукать знатного положення і доброї слави в цей старий час і в цьому старому світі. Вони релігійно роблять своїм принципом і стараються посадити себе на спині того після-воєнного творива, котре уже піднімається задля миру і комерційної благодіяльності і узброєної небезпеки, нового порядку, вони також надіються розділити, або мати участь з гордими світовими правителями в воєнних грабунках і керівництві над світом. Але ті які слухають мудрість Божу, пам'ятають в /П. Сол. 16:18, 19, 32/. "Перед загибеллю гордість буває, а перед упадком бундючність. Ліпше бути покірним і лагідним, ніж здобич ділити з бундючними. Ліпший від силача, хто не скорий до гніву, хто над собою сам панує, ліпший від завойовника міста: Мудрий порохує спілкуватися з пониженим ніж високим, які понижують себе в своїх очах, тому, що вони признають Бога Егови і Ісуса Христа як Висші Власті. Тільки таким чином мудрі можуть

можуть досягнути благословенну милість від Господа Бога. Бо Бог гордим протривить. В битві Армагедон Бог понищить тих що нищать землю, або людей які переслідували свідків Єгови Бога. Як своїх утомлених слуг, Бог захистить і звеличить їх благословенним місцем в Новому Світі без кінця.

Питання: Хто розділяє здобич з гордим? І чому краще бути покійного духа з лагідним ніж ділити здобич з гордими?

17. День пімсти вскорі прийде в Армагедоні, і принесе кінцевий вирок тому гордому керувачому злему світу. Пильнувати за своїм духом потрібно всім тим, які стараються про життя по Армагедоні, через свого представника Царя Ісуса Христа. Господь в душі правди, щоб успішно пройти і виконати пробу, то для шукаючих життя потрібно оминати всякі перепони з безбожного світу або духового блуду, або перелюбу з цим світом. Необхідно держати себе правдивим в Теократичній організації, яка є всесвітня організація і всеціло посвячена Божій святості через брачний союз з Ним.

Питання: Яку організацію повинні вибрати, шукаючи правду? Чому?

18. Хотий цей матеріал був написаний 2000 літ тому назад, однак він є осторогою в даний час для тих, які шукають правдивого Божого суду, і так бережіть ваш дух і дружину свого юнацтва не зраджуйте. "/Мал. 2:15/. Дух або розумове розположення може бути скрите від чоловічих очей, але сила такого духа, або наставлення розуму обов'язково доведе таку особу до видимих наслідків, які відкриються і будуть явними. Все те, що скривається в середині або чим він в дійсності є, або які є дійсні його мотиви. Люди зсилаються на видиме явлення особистого духа. Людей часто можна обдурити, або відклонити від його дійсного заключення через хитре притворство, або лицемірство особи. Бога обдурити не можна. Він не дивиться на лице, а на серце. Навіть голосні звуки, які підтверджують і показують самооправдання, однак не можуть оправдати тої особи перед Богом, який виявляє те, що є в серці. /П. Сол. 16:2/. Всі дороги людини чисті в очах Його, та зважає душі Господь, на буд, а посередництвом його наміру і розуму і через вибраний напрям його волі. Бог Єгови ніколи не може бути обдуреним. Тоді для мудрих причин згідно з Святим Письмом, ті, які бояться Бога, як Судді і Правителя уважно стежать за своїм духом. Такі бажають мати чисте серце.

Питання: Яка осторога була дана пророком Малахією на теперішній час і чому на нього треба звертати увагу?

19. Чому сатана і його демони в скорім часі стрінуть поразу в Армагедоні і чому вони стараються втягнути в свої сіті на знищення так багато людства: оскільки їм удасться. Тому тепер настала велика спокуса, яка проникає в глибину серця. На нашу власну силу ми не можемо надіятися. Ісус в день великої проби, його непорочності сказав до своїх учеників у /Матея 26:41/ "Пильнуйте, моліться, щоб не впасти в спокусу - бадьорий бо дух, але немічне тіло". Розум може бути в живому і правильному напрямі і показує віру до Бога. Але власний дух такого правдивого розумового розположення, все ще знаходиться в тілі, яке є предметом всяких чоловічих немочей і які є склонені скрити, або зберегти себе. А також ~~в своїй~~ /Божий/ і розум Божого слуги не може повністю передбачити наперед ворожий спосіб нападу, або великого тиску проти нього. І тому він повинен бодритися і всеціло надіятися на Бога, перебуваючи в молитвах з прозьбою до Нього, щоб Він дав йому сили відвернути спокусника непоразивши здержати себе вірним перед Ним.

Питання: Який настав тепер час по причині діяльності демонів, і в якому напрямі по нагадуванні Ісуса, Божі слуги повинні тепер йти в цей пробний час?

20. Щоби зберегти себе від упадку, і не зайти знову в старий приречений світ і втриматися в ньому для розумної служби Богу, то нерушимий воїн апостол Павел нагадував /своїм/ всім послідовникам Божим, говорячи до /Рим. 12:1-2. II:12/. "Не стесуйтеся віку цього, але перемініться від новою вашого розуму, щоб пізнати вам, що то є воля Бога - добро, приємність та досконалість". "У ревності не лінуйтесь, духом палайте, служіть Господеві, тіштесть надією, утиски терніть, перебувайте в молитві". Тільки через науку і оцінення Слова Божого, посвячений розум може бути збагачений і остатися в згоді з Новим Справедливим Світом. Це міняє погляди і збагачує розум і таке розположення не повинне бути тільки теплим, на пів горлячим, байдужим, або лінним. Бути рівномірним, ширим в виконенню своєї служби Богу Єгови.

Тільки в такому випадку з горячим духом можна служити Всевишньому Володарю. Також радість дає нам надію і допомагає направляти наш розум на його бажання. Крім цього постійно треба перебувати в молитві, бо як нагляне небесна безпека, щоб така особа могла спілкуватися з Богом.

Питання: Який тепер дух повинен бути відносно розумної служби Богу? Як це можна зробити і що ще треба до цього додати і чому?

21. Апостол остерігає проти відвернення розуму зі сторони тих, які дійсно бажать в повній мірі служити Божому Царству. Показуючи, який напрям є кращим для тої цілі, апостол відносить до тих, які себе держать далеко від земних тягарів, говорить: /І Коринт. 7:3, 4/: "Не замужня турбується в Господі, як дагодити Господеві, щоб бути святою тілом і духом. А замужня турбується про світське, як угодити мужу". Будучи сам піонером, зайнятий в місіонерській роботі в справах Царства Нового Світу, йдучи від краю до краю апостол Павло виконував ці справи без сімейних тягарів, не маючи над собою влади як подорожуючу сестру, як інші апостоли. Відносно розумового настрою в якому він виконував поручену справу проповідання Євангелію Царства, Павло писав до своїх послідовників християн в Римі, де в /Римляни: 9, І Коринт. 9:5/ говорить: "Свідок мені Бог, якому я служу моїм духом в благословенстві його сина і не лицемірно споминаю за вас в молитвах моїх". Павло бажав, щоб Бог Егова через Ісуса Христа одобрив їх і був милостивий і благословенний до них відносно духа, в якому його послідовники християни поклонялися і служили Богу, і він для тої цілі молився.

Питання: Як апостол Павло остерігає проти ненадійного розположення розуму? І як Павло, як приклад служив Богу своїм духом?

ПОТІШУЮЧИЙ ДУХ СВЯТИЙ.

23. Апостол Павло молився за групу церкви в солунянах, яка являлася частиною церкви на землі, щоб вона по Божій милості могла бути збережена до кінця світу; тобто до приходу Христа Ісуса в Свое Царство. Така молитва отримала свою радісну відповідь, тому що вона буде в точній згоді з Божою волею, як показують слова голови церкви, сказані своїм учням. Не задовго перед тим, як Ісус мав залишити своїх членів церкви // Церкви і вознестися на небо, воскреслий Ісус Христос до них сказав: "І то я перебуватиму з вами повсякденно, аж до кінця віку! Амінь. /Матей 28:20/.

Питання: За когось ап. Павло молився в ревній молитві до солунян? І що показують Ісусові слова, що така молитва отримала вірну молитвенну відповідь?

22. До тих які були в Галатах, Павло писав такі листи: Благодать Господа нашого Ісуса Христа нехай буде з духом вашим, браття! Амінь. /Галат 6:18/ До вірного свого побратима в службі Тимотея Павло писав: "Господь з твоїм духом, благодать з вами! Амінь. /2 Тимотея 4:22/. Ще до другого послідовника Філімона Павло пише такі слова: "Благодать Господа Ісуса Христа з вашим духом! Амінь. В своїм листі до християн, Павло звертає свою увагу на вірне і щире розположення розуму, в якому християнське тіло виконує службу і поклоняється Богу, він написав таку молитву Солунянам: /І Солунян 5:23./ Сам Бог миру хай освітить вас у всьому тілі, і вас дух і душу і тіло в усій цілості, хай збережуться без гріха в вірі до прихода нашого Господа Ісуса Христа.

Питання: Що Павло бажав, відносно духа своїх християн послідовників і які молитви висказав відносно тієї цілі?

24. Як він міг бути з ними весь час, поскільки Ісус не був присутній тілом так, як Ісус був уже сім по правіці свого Отця? Ісус міг бути, і був з ними завжди в повному розумінні слова, а не тільки уявленнях в своїх думках. Він міг бути з ними завжди. Ісус міг бути з ними більше і більше присутнім, чим ап. Павло розумів сам собі, коли він писав до Церкви Коринтянам говорив: "А я оставсь тілом, але присутній у вас духом /розположенням і керованим розумом/ і все ринив, ніби нахожусь у вас, в Імя Господа нашого Ісуса Христа". /І Коринт. 5:3, 4/. Відносно такого подібного розположення розуму, Павло писав до церкви /Колосян 2:5/: "Хотя я тілом відсутній, /але дух розума /нахожусь з вами, тішусь і бачу вашу благодать стійкості віри вашої в Христі Ісусі, Ісус Христос міг бути зі своєю Церквою, включаючи всі її громади по всій землі, таким чином, ап. Павло не міг бути, будучи ще на землі в тілі, а він був їм потрібний.

Павло міг бути з братами на далекій відстані тільки через звернення до них в думках і через молитви до Бога про їх стан і таким чином Павло з ними був духом. Але Христос обіцяв з церквою бути через всі минулі століття і до кінця віку, або старого світа, через силу Духа Святого, яку Ісус назвав: "Утішителем Святим Духом!"

Питання: Як відсутній Ісус Христос вознесений на небо, міг бути присутній зі своєю церквою на землі, тоді, як ап. Павло не міг?

25. Ісус Христос в силі Духа, якого різні переводчики назвали "Помічником-захисником, або Духом Утішителем". Однак не духом як повше пояснено, під словом "Утішитель" Ісус віднесився до Духа, як діючої Божої Сили Бога Егови яка є невидима для людського ока. Але, яка виконує волю Богу і відкриває себе в справах видимих для очей Божих слуг, Ісус сказав до одинадцять вірних своїх апостолів той самої ночі, коли Ісус був проданий/виданий/ і якраз після того, як Він повідомив їх, що Він залишить їх і піде до Небесного Свого Отця". І Ісус вблагає Отця і дасть вам другого Утішителя і пробуде з вами від тепер до кінця старого світу. Дух правди якого старий світ не може прийняти, тому що не бачить його і не знає його; бо дух є невидимий-невидимою діючою силою. А ви знаєте його, бо він з вами перебуває і з вами буде. "Так як релігійні території фанатично учать що Святий Дух і Утішитель є третьою особою релігійної трійці, то тому ми тут приводимо слова /Іоана 14:16, 17/. Згідно переклада тих слів в Ематичній діалогі, тобто є першим грецьким манускриптом в якому слова "дух" перекладено як річ, а не як особа. І Я вблагаю Отця і вам Він дасть другого помічника, щоб і він перебував з вами до віку. Дух правди якого не може прийняти тому, що не бачать його. В Англійському перекладі в тому місці і в наступних словах, замієнник стоїть середнього роду "IT", що значить річ або силу, а не особу і не знає його, а признає, бо з вами перебуває і у вас буде. А також у Євангелії від /Іоана 14:25, 26/, той самий переклад звучить: Це сказав Я вам будучи з вами: Утішитель той Дух Святий, якого пішли Отець в Імя мое, навчить вас усього і нагадає вам усе, що говорив вам.

Питання: Які були слова Ісуса відносно Утішителя? І чим Він є, і як довго Він має перебувати з його церквою?

26. Той Дух Утішитель, або помічник, не є особою, або особистістю, він є Божою діючою силою, яку Він післав в Імя Ісуса Христа, а тепер через Сина Свого. Тому, що Ісус приміняв Свого Духа, або Божу діючу силу, як помічника, Утішителя. Тому, що в Грецькій і в руській мовах, такі імена значуться мужеского роду. Тому Ісус, коли звертався до Святого Духа, як діючої сили помічника, Утішителя, або захисника, приміняв такі особисті займенники як він, його, йому. В перекладі Діаглота, то знову показано в других словах Ісуса відносно Духа Утішителя. Він сказав: "Коли прийде Утішитель, якого/в англ. перекладі займенник/"г'л'уч"/, а не "гум". "Я пішло вам від Отця, духа правди, який від Отця приходить. Він буде свідкувати про Мене, що ви з початку зі мною. /Іоана 15:26, 27/. Я правду говорю вам: краще для вас, щоб Я пішов. Бо якщо Я не піду, утішитель до вас не прийде, а якщо піду, то пішло вам його той Дух правди, що походить від Отця. Він засвідчить про Мене та засвідчить і ви, бо ви від початку зі мною. Він як прийде, докорить світові за гріх, і за правду, і за суд. За гріх бо не вірують в Мене. Про правду, що йду до Мого Отця і уже не побачите Мене. Про суд, що князь світа цього вже засуджений. Ще багато маю глаголати вам, та ви не можете носити нині. Якже прийде Той Дух правди, то проведе вас до всякої правди; бо глаголати мені не від Себе, а все що чутиме, буде глаголати, і що настане звістити вам. Той Мене прославить, бо з Мого прийме і звістити вам. Усе що має Отець, - Мое: тим Я сказав; що з Мого він прийме, і звістити вам. /Іоана 16:7-15/.

Питання: Чому Ісус відносився свого часу до Святого Духа вживав в деяких випадках особисті займенники і як показує цей факт Діаглот?

27. Після Свого вознесення Ісус Христос не міг більше бути присутнім і учити і пояснювати своїм учням правду. Тому Небесний Отець мав вислати свою невидиму діючу силу, і це Він мав зробити через Ісуса Христа. І той Дух або діюча Божої сила мала бути з Ним і мала направляти його посвячених слуг на землі в тілі. Таким чином Бог Егова через Ісуса Христа, мав керувати, давати світло і навчати свою церкву на землі, маючи контроль над нею здалека. Щоби Теократична воля і його заміри могли бути точно виконані,

як будьто-би Він був особисто з ними. Таким чином така Божа керуюча сила мала бути дійсним помічником, і великим Утішителем для них, вона мала бути підкріпленням їх довіри. Вона мала прийти до їх поміч, щоби скріпити і підтримати їх в різних випадках, і таким чином бути їх захисником. Подібно, як дух, або невидима діюча сила Бога діяла в давніх часах перед Христом, так і тепер подібним чином вона мала внушати вибраних Божих слуг, щоби вони могли говорити провіривши ті речі, які свого часу мали бути духом натхнені для Церкви Бога Егови. Таким чином Церква мала тримати правду, і тому та жива і оживляюча сила відповідно зібрана була "Духом правди". Вона мала розбудити розум тих, які були особистими співтоваришами і апостолами Ісуса Христа і пригадати їм ті правди, які Він їх учив, і ті чуда які Він робив.

Питання: Яким чином Дух Святий був помічником і утішителем Церкви і Духом правди для них?

28. При помічї тої самої невидимої сили під Божою контролею і дією, ті Писання, які були написані стародавніми мужами на Гебрайській мові, мали бути зрозумілими згідно правди, і так Той Дух Утішитель мав їх направляти всяку правду і майбутні речі відкрити їм через відкриття їх пророчих обривків майбутніх речей. Ісус Христос говорив своїм ученикам, що ті речі в законі і пророках і Псалмах були написані відносно Його і що через вилучення Святого Письма Дух Утішитель мав свідкувати про Христа і прославити Його. Той Дух, або діюча сила не мала бути сліпою, безконтрольною силою. Але вона мала бути настроєна передати Церкві те, що Великий посідаючий Його Бог Егова сказав, і що вона чула. Вона також мала наставити тих вірних християн розумінню, що Небесний Отець сказав і що вони чули з Його написаного Слова, і від духовної його служби.

Питання: Як Святий Дух міг показати їм майбутні речі і свідкувати їм про Ісуса і говорити їм те, що Він чув?

29. Як той, помічник, або Дух правди виявив і осудив старий світ, "про гріх, про правду, про суд"? Не через проявлену яку-небудь особисту небесну дію в повітрі чи на землі і не через пряме голошення до людей старого світу. Розумні вилучення Святого Письма і фізичні факти показують, що те було виконано безпосередньо діючою невидимою силою Бога Егови. Помічника і Керівника просвітлюючих тих, котрі є свідки Божі на землі. Через відкриття їх розуміння провадити їх і пробудження їх в дію силою Божого Духа. Такі вірні його люди могли голосити його вістку відносно покаяння від гріха. А також відносно приписаної їм праведності, або оправдання їх не віри в крові Ісуса Христа і по милості Божій і відносно суду. Бо в тім великім суді і боротьбі над всесвітнім володарюванням, Бог Егова доказав, що сатана є брехун і тому є призначений /Він є непорушний і вірний, що до Верховності, Сам Бог Егова і доказав, що сатана є брехун і тому є призначений на остаточну поразу і знищення. Також і старий світ над котрим сатана діяв є невидимий князь і бог цього світу і він повинен прийти до свого кінця через виконання Божого суду в битві Армагедону.

Питання: Як Дух Святий засудив старий світ за гріх і про правду, і про суд?

30. Коли Бог Егова післав того Утішителя, або Духа правди до виконання даного поручення Свому Сину Ісусу Христу? Те було в день Пятидесятниці десять днів після того, як Ісус був взятий від своїх учнів і на радість їм явився в присутності Бога з ціллю, або своєю заслугою вічного життя. Так, як заслуга, або ціна викупу мала бути зроблена перед тим, тоді учні його з вірою /Іх вірою могли бути оправдані, як був післаний їм Дух Утішитель. По тій причині Ісусу Христу було необхідно відійти від них. В день Пятидесятниці Святий Дух був злитий на останка вірних учнів його в Єрусалимі. Де сказано в /Д. Ап. 2:4/. Наповнилася вони Духом Святим і почали говорити різними мовами, як Дух їм звіщав. На місці такого надзвичайного Духа в Єрусалимі, прийшло багато жидів і новонавернених. Тоді Петро наповнений Духом, або Божою діючою силою, отримав ясне розуміння пророцтва Йоїла 3:1-5, відносно злиття Божого Духа в останні дні. Перше-початкове сповнення того пророцтва Петро вилучив тим новонаверненим жидом. Тоді Петро будучи сповнений Святим Духом докоряв тим жидом за гріх який вони звершили і призвав їх до покаяння щоби вони могли бути Богом оправдані. По причині наступаючого Божого суду, він нагадував їм говорячи: Спасайтесь від роду цього розвертного". Через того самого Духа Він свідкував відносно Ісуса Христа.

Питання: Коли Бог післав такого Духа і як ті обставини були пояснені новим - прийшовшим глядачам?

31. Це було те злиття Духа Утішителя, якого Ісус обіцяв післати. Цього Духа Він післав з місця Сиону Отця Свого, де Він тепер займає. Тому Петро сказав: Цього Ісуса Бог воскресив, якого ми є всі свідками. "І так Ісус вознісся силою Божою і обітницею Духа святого прийняв від Отця, те і злив Він те, що ви нині бачете і чуєте. Д. Ап. 2:14-32.

Питання: Хто є початком такого Духа і через кого він був злитий?

Й О Г О Д І Я Л Ь Н О С Т І.

32. Про те, як Святий Дух Утішитель, або помічник діяв відносно церкви, то про це потрібно описує в /Д. Ап. 4:8-12, 19-20/. Петро свідкує в Єрусалимі перед жидівським Синадріоном відносно гріха, справедливого суду і Ісуса Христа, не був сповнений особистим духом, але діючою силою Бога. Під час коли Святий Дух так діяв через Ап. Петра даруючи йому розуміння скритого діла про правду Ананії і його жінки Сафїри, які почали говорити і діяти неправдою і тому таким чином поставили ту діючу силу на пробу, чи спосібна вона розкрити неправду, чи ні? Перед тим Петро сказав зокрема обоім: Ананія! Чому ти допустив сатані увійти в серце твоє і сказати неправду Духу Святому по поводу ціни на землю твою? Чи згодилися ви спокусити Божого Духа? /Д. Ап. 5:3-9/. Тут не ап. Петро, ані апостоли не поділяли, а Божий Дух який сповнився на них, що вони не задовго після того сказали до Синадріону, докори тому світовому законодавчому тілу. Повинно більше коритися Богу, чим людям. А ми свідки в цьому ділі і Дух Святий, котрого Бог дав, слухаючи Його. Д. Ап. 5:27-29.

Питання: Як Святий Божий Дух, став перед жидівським Синадріоном, а також перед Ананією і Сафїрою, відкрив себе через Петра і других апостолів?

33. Вірний мученик Стефан, свідкує в суді перед тими самими суддями, сказав: "О, ви твердоші і люди серця і дух не обрізаних. Ви завжди противилися Духові Святому, як ваші батьки так і ви". /Д. Ап. 7:51-55/. Пізнання, відносно Євангелиста Филипа є написано: А Филипу ангел Господній сказав: "Устань та на південь іди, на дорогу, що від Єрусалиму до Гази іде, пережнй вона. Як Филип побачив приближувчуся колесницю, Дух сказав Филипу: "Підійди, та пристань до цього возу." Після розмови з Ефіоплянином в возі і після хрещення його у воді - він сказав: я вірю що Ісус Христос то Син Божий". Коли вони вийшли з води, Дух Господній Филипа забрав і євнух уже не бачив Филипа. А Филип опинився в Азоті, і переходячи звішав Євангелію всім місцям там, аж поки прийшов у Кесарію. /Д. Ап. 8:26-29, 38, 39/. Відносно діючої сили, або Духа Святого, як помічника і Утішителя є написано відносно церкви в часі після сильного переслідування, Церкви по всій Юдеї, Галилеї, Самарії були спокійні, але прислуховувчися, ходили в страхі Господньому, і дух радості в них набирав сили. Д. Ап. 9:31.

Питання: Як Дух Святий діяв відносно Степана Филипа Євангелиста? і як він служив переслідуваній церкві?

34. Після того як ап. Петро при допомозі Божої діючої сили, побачив диво на даху дому в Йопії, то між тим, як ап. Петро обдумував про видиво, Дух сказав йому: "Ось три чоловіки шукають тебе, бо Я їх післав. Ап. Петро послухав того далекодального контролюючого від Бога повідомлення і пішов з тими трьома чоловіками". І свідкував про злиття Духа Святого повірошому поганину Корнелію і тих, які були в домі Корнелія. Він бачив його видиме об'явлення як вони говорили чужими мовами, так як і сам він робив в Пятидесятницю. Пізніше пояснюючи про все, ап. Петро сказав: "Дух мені сказав, щоби я йшов, з ними не сумніваючися". Д. Ап. 10:11-48.

Питання, Як є описана діяльність Духа Божого, коли ап. Петро відвідав Корнелія?

35. Ще пізніше в Антиохійській церкві в Сирії, як вони служили Господу і постили, Дух Святий сказав: "Відділіть Варнаву і Савла для Мене на справу до якої покликав Я їх." Вони були післані від Духа Святого, прийшли в Селекію, а звідти відплили в Кіпр". /Д. Ап. 13:1-5/. Відносно місійонерської служби апостолів Павла і Варнави є написано: Перейшли через Фрігію і Галати, вони не були допущені іти в Фінію, Дух їх не пустив. Тоді через Духа або діючу Божу силу ап. Павло мав в ночі видиво.

Після видіння вони рішили відправитись в Македонію, що їх покликав Бог там проповідувати". - Д. Ап. 16:6-10.

Питання: Як описана діяльність духа відносно Церкви в Антіохії, а також в місійній діяльності Павла в Малій Азії?

36. В останній своїй подорожі до Єрусалиму, ап. Павло сказав до старших в Ефесі: "І ось тепер, побуджений духом, подаюсь я в Єрусалим, це відаючи, що там трапитися має мені, тільки Дух Святий в кожному місці засвідчує що переслідування і горе жде мене. Пильнуйте себе та всієї отари, в якій Святий Дух поставив вас єпископами, щоб пасти Церкву Богу, яку власною кров'ю набув Він". /Д. Ап. 20:22-28/. Так Дух Святий або діюча сила Бога свідкувала в усіх вище згаданих випадках, але про це не є написано, можливо що то сповнилося при помочі слуг сповнених Духом Божим, як є написано в /Д. Ап. 21:4-11/. "І учнів знайшовши пробули там сім днів. Вони через Духа казали Павлові, щоб до Єрусалиму не йшов.... І прийшов він до нас і взяв пояса Павлового таї зв'язав свої руки та ноги й сказав: "Дух Святий так звіщає: "Оттак зв'яжуть в Єрусалимі одеї того мужа, що цей пояс його, і видидуть в руки поган". Дух, або діюча сила Бога може так добре діяти через чоловічих, як і через Ангела, або Іншим порядком.

Питання: Що сказав ап. Павло відносно діючої сили Святого Духа, відносно його самого в останній подорожі до Єрусалиму? І як така дія була наглядно виповнена?

АНГЕЛИ І УТІШИТЕЛЬ.

37. Не слідє так думати, що Бог через Імя Ісуса Христа післав Духа Святого Святого, утішителя, як помічника, щоби він отримав його, поділяв і керував Церквою, що Він перестав посилати своїх ангелів, буквальних духових творив, щоби вони передавали розуміння в наставленні Церкви. Навпаки: Святе Письмо показує, що Ангели постійно служили одночасно з Духом утішителем. Не виключено, що святий Дух утішитель в багатьох випадках діяв через ангелів, хоча ангели не видимі ні для апостолів ні для учеників. Один Господній ангел відкрив вночі двері темниці і вивів Петра з темниці їх, говорячи: "Ідіть і ставши говоріть до народу у храмі всі слова цього життя". /Д. Ап. 5:19, 20/. Ангел явився Корнелію поганину і сказав йому, післати за Петром, щоби той сказав йому вістку спасення. На другий день Дух Святий сказав Петру йти з післанцями Корнелія". /Д. Ап. 10:1-7, 30-32/. Пізніше Петро розказав, як бачив в своїм домі Ангела. /Д. Ап. 11:3, 4./ Однієї ночі коли Петро спав у в'язниці, дожидаючи виповнення смертельного вироку, ангел Господній прийшов і звільнив його з в'язниці і привів його до залізних воріт міста. Він ввійшов у місто, пройшли одну вулицю як ангела не стало з ним. Тоді Петро спам'ятався і признав що це був ангел, котрий звільнив його з темниці." /Д. Ап. 12:6-11/.

Питання: В зв'язку з тим що ми повинні думати відносно ангела? А що про це показує повідомлення відносно ап. Петра, апостолів і Корнелія?

38. Далше, це був ангел, який направив Филипа в пустиню щоби стрінути ефіоплянина євнуха /Д. Ап. 8:26/. А також під час подорожі ап. Павла до Риму, його відвідав Божий ангел і ап. Павло сказав: "Бог Якому я служу, післав ангела Свого котрий явився мені цієї ночі і сказав: "Не бійся Павле, ти повинен стати перед кесарем і так, Бог дарував тобі всіх пливучих з тобою". /Д. Ап. 27:23, 24./ Протягом цього часу Бог через Ісуса Христа післав Свого агнела до Йоана на острів Патмос, щоби показати йому відкриття, які мають статися сповнюючі пророцтва в символічному значенні. /Открит. 1:1-2/. Тому не повинно здаватися страшним і безпорядочним, що при кінці часу, в якому ми тепер находимся, ангел і Дух Божий діє.

Питання: Що показує повідомлення в тій справі відносно Филипа, Павла, і Йоана?

39. Ісус Христос, як установлений і царючий Божий Цар Егови, пішов в великий духовний Храм в 1918 р. як про це одноразово було показано в попередніх виданнях Вартової Башти. Відносно суду який Він почав проводити в Храмі. Христос давно тому предсказав: "Коли прийде Син Чоловічий в славі Своєї і всі святі ангели з Ним, тоді сяде на престолі слави Своєї, і зберуться перед Ним всі народи і відділить одних від других, як пастир відділяє овець від козлів. /Матея 25:31, 32/. Як було вже сказано в попередніх видавництвах того журналу, що в 1919р. Цар Ісус Христос знаходиться в своєму Храмі.

Ісус оживив справи свідкування про Царство Боже, яке було духовно, збито при допомозі хитрої дії релігійних і політичних заговорів жорстокого переслідування. Точно так було і в Пятидесятницю, коли Ісус Христос находився по правиці в Бога і вилив Духа на своїх дожидаючих учеників, також оживив справи свідкування в 1919р. Цар Ісус Христос находився в храмі, злив того небесного Духа, як діючу Божу силу, як світло на вірних свідків Божих. Таке вилиття Духа була видимим через появлення діючого свідкування про Царство Нового Світу під Ісусом Христом.

Питання: Хто співпрацював з Ісусом Христом, коли Він прийшов в храм в 1918 Року? І що тоді подібне розвинулося до Пятидесятниці і згодом по Христі і до апостолів?

40. Як в 36 році по Христі, той самий Господь Ісус Христос сидячий по праці Бога Отця післав Духа перший раз на погані і таким чином проголосив про Царство Боже всім народам, як повторив подібне тому в 1922 р., Злиття Святого Духа і дальше продовжувалося на вірних Божих слуг, щоби свідкування було повністю проголошено по всій вселенній всім народам. Повертаючись до 33 і 36р., те пророцтво /Йоїла 2:28,29/, про злиття Духа утішителя на Церкву, виповнилося тільки в малій мірі. А в 1919р. був злитий Дух Святий на останка вірних свідків Егови в більшій мірі. То була велика повіха, бо світло додало їм знання і сили. Чому? Тому, що хотіли вони були зібрані в лінії до Царства в єдності до Царя Ісуса Христа, то однак вони ще осталися в тілі. Він для них є невідимий. /2 Солун. 2:1, і Солун. 4:17.

Питання: Що взяло місце відносно 36р. по н. Христа? Що відмітила така подія тоді, і яка подія відповідає сьогоднішньому дню?

41. Це не значить що Дух Святий, як утішитель не був віднятий від класу "чоловіка гріха". І таким чином дався відкрити "сину погібелі" тобто класу релігійністів. Ап. Павло сказав відносно відступлення і відкриття того нечистого класу. І нині ви знаєте, що не допускається відкритися йому в свій час. Бо тайна беззаконня вже в дії, тільки не звершиться до тих пір, поки не буде взятий з середини, тепер ще держить. Тоді відкриється беззаконник, якого Господь Ісус убоє подихом уст своїх, і знищить явленням приходу його". - 2 Солун. 2:3-8.

Питання: Що такий факт значить відносно класу "чоловіка гріха", і що ап. Павло писав відносно того?

42. Той хто задержував, або протидіяв відкриттю того беззаконника, навіть в часі апостолів, був Дух Святий. Так довго як він був діючою силою в товаристві, то "чоловік гріха" не був виявлений. Такий вираз як "виявлений тене пер" відноситься напевно до апостолів Ісуса Христа. Через яких Дух Святий тоді усилено діяв і через яких посвячені віруючі члени Церкви отримали різні дари Духа Святого. Коли прямі представники Божі і основні члени Церкви були поразені смертю, тоді була відкрита дорога розвитку класу "чоловіка гріха", підробленого чи фальшивого "християнина". Остаточний розвиток, або доповнення того злого класу є клас "злого раба", який повстав при кінці часу. /Матея 24:24-51/. Напевно це відноситься до часу, апостолів, які повинні були встояти проти смерті. Ісус Христос сказав про це в своїй приповідці про пшеницю і кукіль. Коли люди спали прийшов ворог і посіяв по пшениці кукіль і пішов. А кукіль "сини лукавого" /Матея 13:25-28/. Також ап. Павло сказав про це: "Я знаю, що після мого відходу, до вас ввійдуть вовки люті, що отари пасти не будуть. Із вас самих повстануть люди, які будуть говорити перекручене, щоби потягнути овець за собою." Д. Ап. 20:29,30.

Питання: Що не допускалося відкритися йому? І як, до якого часу?

43. Повне і точне відкриття класу "чоловіка гріха", або тайна беззаконня" складаючогося з релігійного духовенства, так званого "християнства", а також з класу "злого раба", своє місце взяло при кінці часу, а особливо від і після 1914р., коли клас "злого раба" відкрив себе і кинув свою долю з релігійністами. Від таких Дух Святий був віднятий і тому в них не стало більше сили, котра стримувала би їх від сміливого відкриття себе і виявлення духа диявола.

Питання: Як і коли відкрився клас "лукавого раба" і чому?

44. Однак Дух Святий не був віднятий від останка вірних, як Цар Ісус Христос вибрав собі їх в Храм. Вони прийшли під повне і рішуче злиття Святого Духа, як про те було предсказано на останні дні, або на останні часи.

І він буде з ними перебувати до остаточного кінця свідкування./Ісаї 26: 21/. Вони молилися в тих тяжких часах і просили помічі/в Духа Святого і Датель Великий добрих дарів злив на них подвоєного Духа Утішителя./Луки II: 19/. На них сповнилася молитва апостола. "Благодать Господа нашого Ісуса Христа і любов Бога Отця і Духа Святого з вами всіма./2 Корин. 13: 13. І так находячись в милості Бога Егови через Його Царя Ісуса Христа вони проголошують Його святе Імя і звіщають Царство Його всім Божим вівцям, людям доброї волі, розвіяними між всіма народами.
Питання: Відносно вірного останка, як маються справи з Духом, помімо їх збору ?

П И Л Ь Н У Ю Ч И З Б Е Р І Г А Т И Е Д Н І С Т Ь Д У Х А , В
С О Ю З І М И Р У ?

Ефесян 4:3.

45. Біблія не є книга яка визиває сварки, тому що вона від початку до кінця є гармонійна і згідна зі своєю дією з собою у всіх канонічних книгах. Між католицькими і протестанськими релігіями і релігіоністами, які розділяються, являються релігійні передання, яких вони придержуються. Біблійна правда є зеднана з Божою силою. Після того як Ісус молився: "просвіти їх правдою Твоею... Слово Твоє правда". Молився Ісус далше щоби всі вірні, і ті, які йшли за ним, і ті, які ще будуть вірити в Нього були єдині, як Його Небесний Отець є одно./Іоана 17: 17-23/. Тепер потрібно осягнути зеднання християнства при кінці старого світа на землі, прийти в Новий Світ під Царем Ісусом Христом. Зеднання було виконано свідками Егов ви, які ранше находилися серед многих релігійних організацій і поза ними? Тепер вони не є обєднані в службі Божій. Стоїть велике питання тепер перед всіма вірними Богом Егови! Чому? Щоби ви не були рабами більше чєя лєвічими, Бог виводить з рабства уже третій раз:

I-ий раз через Нєя.

II-ий раз, через Мойсєя.

III - ий раз через Ісуса Христа до вічного життя на віки вічні. Амінь.

Псал. 32:4. Ефес. 5:16. Марка 8:7. Ерем II 16:14. 23; 7, 8. Якова 3:10-18.

Таким чином може бути обєднання.

В. Б. I. II. 46р.

-----oooOooo-----